

ΒΗΜΑ *Magazino*

Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΗ,
ΤΑΛΑΝΤΟΥΧΑ ΗΘΟΠΟΙΟΣ
ΜΙΛΑΕΙ ΓΙΑ ΤΗ ΔΥΝΑΜΗ
ΤΗΣ ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑΣ, ΤΑ
ΜΑΚΡΙΝΑ ΤΗΣ ΤΑΞΙΔΙΑ
ΣΕ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΚΑΙ
ΤΟΝ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ
ΡΟΛΟ ΣΤΗΝ
ΠΟΛΥΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΗ
ΚΩΜΙΚΗ ΣΕΙΡΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑ
«ΕΧΩ ΠΑΙΔΙΑ»

ΕΥΓΕΝΙΑ ΣΑΜΠΑΡΑ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΑΜΦΙΛΕΓΟΜΕΝΟΥ ΠΥΡΓΟΥ ΤΗΣ FINANCIAL DISTRICT
ΠΡΟΣΩΠΑ ΑΝΤ. ΜΥΡΙΑΓΚΟΣ, Τ. ΓΚΡΟΒΕΡ, ΝΤ. ΤΡΑΜΠ, Α. ΛΟΣΟΝ, ΕΡ. ΑΝΤΑΜΣ, Α. ΜΑΡΙΝΕΛΙ
ART WORLD ΑΠΟ ΤΗΝ GALLERIA BORCHESE ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ALBERTINA ΤΗΣ ΒΙΕΝΝΗΣ

ΕΥΓΕΝΙΑ ΣΑΜΑΡΑ

«Θέλω οι στιγμές μου να έχουν νόημα»

Η πρωταγωνίστρια της νέας σειράς του MEGA «Εχω παιδιά» μιλάει για την έννοια της γονεϊκότητας, θέτει ερωτήματα για την τοξικότητα της εποχής μας και αφηγείται το προσωπικό της ταξίδι για την ανακάλυψη του εαυτού της.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΡΗ ΒΑΡΑΚΗ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (D-TALES CREATIVE AGENCY)
FASHION EDITOR ΑΡΙΣΤΕΙΑΣ ΖΩΗΣ

Φοράει ένα ροζ T-shirt και έχει τα μαλλιά της πιασμένα. Ετοιμάζει τoστ επιμελώς για τα δύο παιδιά της. Δίπλα της, ο σύζυγός της

– τον υποδύεται ο Βασίλης Μαυρογεωργίου – αλείφει φέτες με βούτυρο. Ο γιος της μπαίνει στην κουζίνα. «Μαμά, δεν μπορώ να βρω την τσάντα μου» της λέει. «Τη φοράς» του απαντά άταραχη και επιστρέφει στην προετοιμασία των τoστ. Η Ευγενία Σαμαρά στο trailer της νέας σειράς του MEGA «Εχω παιδιά» εντυπωσιάζει σε μία αγαπησιάρικη, σουρεαλιστική σκηνή ατόφιας γονεϊκότητας, από αυτές που διαδραματίζονται καθημερινά σε χιλιάδες κουζίνες. Αλλωστε αυτός είναι και ο στόχος της νέας κωμωδίας του MEGA: να περιγράψει «χωρίς αναισθητικό» τη μαγεία, αλλά πολλές φορές και το κομφούζιο που επιφέρει ο πολύτιμος τίτλος της «μαμάς» και του «μπαμπά».

Συναντώ την Ευγενία Σαμαρά στο ξενοδοχείο Brown Acropol. Πρώτο συμπέρασμα; Είναι εκθαμβωτικά όμορφη και ενώ την ίδια στιγμή ποζάρει στον φακό με αέρα σύγχρονης ντίβας, με μία αστεία και δυναμική ατάκα της απομυθοποιεί την εικόνα της «μοιραίας». «Έχει χιούμορ και η κωμωδία της πάει» σκέφτομαι καθώς την παρατηρώ, γεγονός που άλλωστε εφχα διαπιστώσει έχοντας παρακολουθήσει δουλειές της στο θέατρο: και πέρυσι στον «Μισάνθρωπο» του Μολιέρου, σε σκηνοθεσία Γιάννη Κακλέα, και κάποια χρόνια παλαιότερα, στην παράσταση «Του Κουτρούλη ο Γάμος», σε σκηνοθεσία Σμαράγδας Καρύδη, όπως βέβαια και στο παιχνίδι «Switch» που παρουσιάζει για δεύτερη χρονιά στην κρατική τηλεόραση. Εφέτος η Ευγενία θα ξετυλίξει αυτή την κωμική της φλέβα και στη μυθοπλασία, κάτω από τις ιδανικότερες συνθήκες, με ένα σενάριο που υπογράφει ένας άνθρωπος που γνωρίζει πολύ καλά τι πάει να πει χιούμορ, ο Λάμπρος Φισφής – παράλληλα παίζει και στη σειρά –, ενώ στη σκηνοθεσία συναντάμε τον Διονύση Φερεντίνο. Στη σειρά «Εχω παιδιά» πρωταγωνιστούν ακόμη ο Βασίλης Μαυρογεωργίου, ο οποίος μετά από μία σπουδαία πορεία στο θέατρο παίρνει το βάπτισμα του πυρός και στην τηλεόραση, η Αθηνά Οικονομάκου, ο Νικόλας Παπαδομιχαλάκης, ο Μάκης Παπασημακόπουλος, η Ανθή Ευστρατιάδου, η Θεανώ Κλάδη, ο Γιάννης Τσουμαράκης, αλλά και η Μπέσσυ Μάλφα και ο Ερρίκος Λίτσης, οι οποίοι

κρατούν δύο κομβικούς ρόλους για την πλοκή. Ας μην κάνουμε όμως περισσότερα spoilers.

Κυρία Σαμαρά, πρωταγωνιστείτε στη νέα σειρά του MEGA «Εχω παιδιά». Με τρεις λέξεις μιλάμε για «γονείς σε απόγνωση»;
«Πραγματικά, όπως το λέτε (γέλια). Παρακολουθούμε τη ζωή ενός νέου ζευγαριού. Είναι παντρεμένο, ας πούμε, οκτώ, δέκα χρόνια και έχει δύο παιδιά. Το αγοράκι, ο Τάσος, είναι οκτώ ετών και το κοριτσάκι, η Χαρά, πέντε. Ζουν στο 2024, με ό,τι συνεπάγεται αυτό, εννοώ την καθημερινή τρέλα με τις δουλειές, το βιοποριστικό άγχος αλλά και δύο μικρά παιδιά, που όπως πρέπει να είναι όλα τα παιδιά, είναι πάνω στην τρέλα τους. Και όλα αυτά την ίδια στιγμή που το περιβάλλον τους, οι συγγενείς και οι φίλοι τους, κουβαλούν και αυτοί τα δικά τους θέματα, όπως όλοι μας. Σε αυτούς τους δύο ανθρώπους, λοιπόν, συμβαίνουν διάφορα “τρέλά” πράγματα που συνθέτουν αυτό που τελικά ονομάζεται καθημερινότητα με παιδιά. Νομίζω ότι ο Λάμπρος Φισφής, ο οποίος και ο ίδιος έχει δύο παιδιά, έχει γράψει πολύ το the point. Θεωρώ ότι πολύς κόσμος θα ταυτιστεί. Ήδη φίλος μου με παιδιά, μόνο από το trailer που έχει κυκλοφορήσει, μου είπε την εξής ατάκα: “Μα, τι γίνεται, παρακολουθείτε τη ζωή μου;”. Και την ίδια στιγμή έχω λάβει στο Instagram και αρκετά μηνύματα από νέους γονείς που γράφουν ότι περιμένουν αυτή τη σειρά πώς και πώς. Η γονεϊκότητα είναι δυστυχώς μία έννοια φορτωμένη με πολλές ενοχές και αυτή η σειρά αισθάνομαι ότι, ναι, θα απενοχοποιήσει όλους αυτούς τους γονείς που, για παράδειγμα, μπορεί να νιώθουν κουρασμένοι, που μπορεί να αισθάνονται ότι βαριούνται να πηγαίνουν όλη μέρα, κάθε μέρα, στο πάρκο, αυτό δεν σημαίνει όμως ότι δεν λατρεύουν τα παιδιά τους. Σαν να έρχεται λοιπόν η σειρά να τους χαϊδέψει λίγο στον ώμο και να τους πει “δεν είσαι μόνος σου. Όλοι έτσι κάπως νιώθουμε. Μην κοιτάς που δεν το λέμε”. Και η αλήθεια είναι ότι το να είσαι γονιός έχει και – επιτρέψτε μου τη λέξη – πολλή λάντζα. Τι να κάνουμε τώρα; Και καλώς την έχει, γιατί αυτό τους εξελίσσει τους ανθρώπους. Όμως, όπως συμβαίνει και στη ζωή, έτσι και στη σειρά όλα τα επεισόδια κλείνουν με τον πιο όμορφο τρόπο: για παράδειγμα με ένα φίλι που θα σου δώσει το παιδί σου και τότε όλα τα άλλα θα σου φανούν ασήμαντα. Αυτό

βέβαια δεν σημαίνει ότι όταν αύριο το πρωί χτυπήσει το ξυπνητήρι στις 6 για να το ετοιμάσεις για το σχολείο δεν θα βαρυνκομήσεις. Και, ξέρετε κάτι; Αυτό είναι απόλυτα φυσιολογικό».

Πώς είναι να συνεργάζεσαι με παιδιά στο σεντ;

«Νομίζω ότι με αυτά τα δύο παιδιά που υποδύονται τα παιδιά μας, τον Κωνσταντίνο Κουρογένη-Κόλτσι και την Αμαρυλλίδα Καπίρη, πετύχαμε κάποιο λαχείο. Πολλές φορές πιστεύω ότι είναι ενήλικες μεταμφιεσμένοι σε παιδιά (γέλια). Πρόκειται για δύο υπέροχα πλάσματα, περισσότερο επαγγελματίες από όλους μας. Ερχονται πάντα διαβασμένα. Δεν γκρινιάζουν ποτέ και είναι παράλληλα και υπερταλαντούχα. Πραγματικά οι γονείς τους έχουν κάνει εξαιρετική δουλειά. Είναι σχεδόν εξωπραγματικό το πόσο καλά δέσαμε και εγώ και ο Βασίλης μαζί τους. Σκέψου τα ρωτάνε στο σεντ, για παράδειγμα, “πού είναι η μαμά σου;” και εκείνα απαντούν “η κανονική ή η ψεύτικη;”. Με τον Βασίλη μάς φωνάζουν μαμά και μπαμπά. Δεν ξέρω εάν γνωρίζουν πλέον τα ονόματά μας (γέλια)».

Έχετε δέσει, φαντάζομαι, και με τον Βασίλη Μαυρογεωργίου, ο οποίος μάλιστα με τη σειρά «Εχω παιδιά» κάνει και το ντεμπούτο του στην ελληνική τηλεόραση. Αλήθεια, έχει άγχος;

«Ο Βασίλης είναι ένας καταπληκτικός ηθοποιός. Εντάξει, ο ίδιος έχει ένα άγχος γιατί πρώτη φορά κάνει τηλεόραση. Βέβαια, στην ουσία, δεν πρέπει να έχει κανένα απολύτως, γιατί είναι πραγματικά, θα το επαναλάβω, σπουδαίος ηθοποιός. Το γεγονός μάλιστα ότι είναι και σκηνοθέτης τον βοηθάει πολύ. Είναι ευρηματικός και καταφέρνει να δημιουργήσει “συνδέσεις” με τα πράγματα, οι οποίες έχουν λειτουργήσει από την αρχή των γυρισμάτων πολύ δυναμικά».

Πώς αισθάνεστε που ενσαρκώνετε για πρώτη φορά τον ρόλο της μπερέρας;

«Είναι λίγο περίεργο, γιατί πρόκειται για έναν ρόλο που δεν έχω παίξει στην πραγματική μου ζωή. Παρ’ όλα αυτά υπάρχει μία μητρική φιγούρα μέσα μου. Το αντιλαμβάνομαι απέναντι σε αυτούς που αγαπώ. Έχω τη διάθεση της φροντίδας δηλαδή. Ετσι μπορώ να ανυψηφθώ την ηρωίδα μου, τη Σάρα, και να τοποθετηθώ απέναντί της με κάποιον ρεαλισμό. Βλέπω κομμάτια της μέσα μου».

Θα σκεφτόσασταν στην πραγματική ζωή τον εαυτό σας στον ρόλο της μπερέρας;

«Δεν ξέρω πραγματικά τι να σας απαντήσω. Είναι τόσο γενική αυτή η ερώτηση. Έχω περάσει από φάση που έλεγα σίγουρα “ναι”, έχω περάσει από φάση που έλεγα “αποκλείεται”. Αυτό που αντιλαμβάνομαι είναι ότι για να μην έχει προκύψει κάτι τέτοιο στη ζωή μου μέχρι τώρα, προφανώς δεν έχει έρθει η ώρα του ακόμη και δεν ξέρω δηλαδή, ίσως να μην έρθει η ώρα του και ποτέ. Εάν νιώσω τώρα κάποια στιγμή ότι είναι κάτι που το επιθυμώ, θα το κάνω. Γιατί με ακούω γενικά. Δεν βρίσκομαι αλλού εγώ και αλλού η ψυχή μου».

Περνώντας πάντως τα 30, δεν έχετε νιώσει αυτή την κοινωνική πίεση που ασκείται στις γυναίκες να γίνουν μπερέρες;

«Φυσικά και την έχω νιώσει. Και όσο περνούν μάλιστα τα χρόνια, όλο και πιο πολύ. Έχουμε κοινωνικά συνδέσει την ολοκλήρωση με κάποιο ταίρι ή με κάποιο παιδί και δεν μπορούμε να αποδεχτούμε ότι ολόκληροι είμαστε αρχικά μόνοι μας. Και επειδή μάλλον εμείς δεν είμαστε ολόκληροι, πετάμε το μπαλάκι στους άλλους. Όλα είναι καλοδεχούμενα για όποιον τα επιθυμεί. Οσον αφορά πάντως εμένα, δύσκολα κάποιος θα με φέρει σε δύσκολη θέση, γιατί με έναν τρόπο, και ενεργειακά ακόμη, αν θέλετε, θα του κόψω τα πολλά. Σπάνια κάποιος θα με ρωτήσει κάτι άβολο ή και αν το κάνει, με την απάντησή μου θα του δείξω ότι δεν έχει περιθώρια. Για παράδειγμα, σε μια ερώτηση “γιατί δεν κάνεις ένα παιδάκι ή γιατί δεν παντρεύεσαι;” θα απαντήσω πολύ απλά “γιατί δεν θέλω”».

Το να βάζετε όρια στους άλλους ήταν κάτι που το κατακτήσατε με τα χρόνια;

«Νομίζω ότι έχω μια αυστηρή πλευρά του εαυτού μου που ήταν πάντα έτσι. Το αντιλαμβάνομαι από τους “καθρέπτες” γύρω μου, δηλαδή τους άλλους ανθρώπους, από αυτά που μου επικοινωνούν. Και αυτή η αυστηρότητα του εαυτού μου που προκύπτει από ένα μέγαλωμα τέτοιο, δεν είναι δηλαδή κάτι το οποίο επιλέγω συνειδητά, πολλές φορές δυστυχώς με μπλοκάρει στις διαπροσωπικές μου σχέσεις».

Τι εννοείτε;

«Μπορώ να γίνω σκληρή και απόμακρη με τον άλλον, κάτι το οποίο δεν είναι λειτουργικό. Είναι κάτι το οποίο δουλεύω όσο μεγαλώνω και προσπαθώ να το “μαλακώσω”. Γιατί ναι μεν μπορεί να είναι βοηθητικό σε έναν επαγγελματικό χώρο,

Total look Majestaet.
Kitten heel Jimmy Choo, Kalogirou.

«Απολύεσαι!».
Ο Ντόναλντ
Τραμπ έξω από
τα στούντιο της
Universal πριν
από κάστινγκ της
σειράς το 2006.

ΤΟ MAKEOVER ΕΝΟΣ ΜΕΓΙΣΤΑΝΑ

Είκοσι χρόνια πριν, στις αρχές του 2004, το ριάλιτι σόου «The Apprentice» θα επισκεύαζε τη φθαρμένη δημόσια εικόνα του Ντόναλντ Τραμπ, ανοίγοντάς του τον δρόμο για τη μετέπειτα πολιτική του καριέρα.

Ο Ντόναλντ Τραμπ με τους γιους του, Ερικ και Ντόναλντ Τζούνιορ, σε επεισόδιο του ριάλιτι «The Apprentice» το 2013.

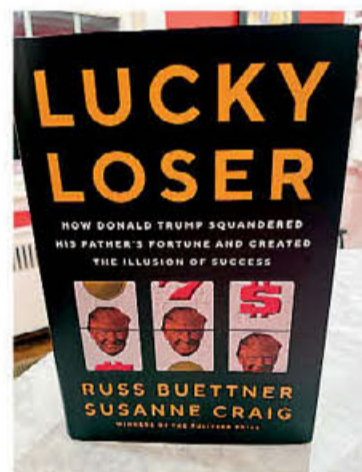
ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΑΡΚΟ ΚΑΡΑΣΑΡΙΝΗ

Ο Αλεξάντερ Ναζάριαν έφτασε στη Νέα Υόρκη την άνοιξη του 1989. Με την περεστρόικα του Μιχαήλ Γκορμπατσόφ να δείχνει σημεία κόπωσης και τη Σοβιετική Ένωση να παραπαίει, ο πατέρας του είχε καταφέρει με τη βοήθεια του θείου του, από χρόνια εγκατεστημένου στις Ηνωμένες Πολιτείες, να δραπετεύσει από τον σοσιαλιστικό παράδεισο για χάρη του καπιταλιστικού. Από την πρώτη τους ημέρα εκεί, ο θείος Μπόρις επέμενε να δείξει στους εξουθενωμένους ταξιδιώτες τα αξιοθέατα του Μανχάταν. Ολοκληρώνοντας την περιοδεία, μετά την Τάιμς Σκουέρ, βρέθηκαν μπροστά στον Πύργο Τραμπ. Ανταποκριτής στον Λευκό Οίκο σήμερα, δημοσιογράφος, συγγραφέας, ο Ναζάριαν έγραφε στους «New York Times» της 18ης Σεπτεμβρίου ότι εκείνη τη στιγμή «αντλήθηκαν τον Ντόναλντ Τραμπ όπως απαιτούσε να τον εκλαμβάνουν: [...] ο Πύργος Τραμπ ήταν εξίσου κίτρινο και σύμβολο, επίδειξη κύρους και ισχύος». Ο μύθος του αυτοδημιούργητου επιχειρηματία, του αρχετυπικού μεγιστάνα, του ακλόνητου διαπραγματευτή που πόζαρε αυτάρεσκα στο εξώφυλλο του μπεσιτ σέλερ «The Art of the Deal» βρισκόταν τότε στο απόγειό του. Πίσω όμως από τη βιτρίνα του Πύργου Τραμπ στοιχίζονταν ήδη ψευδείς ισχυρισμοί, βεβιασμένες κινήσεις, άστοχες επενδύσεις, καταστροφικές οικονομικά αποφάσεις και αποτυχημένες απόπειρες συγκαλύψης που θα οδηγούσαν τον ιδιοκτήτη του σε ένα κρυφτούλι δεκαετιών με την Εφορία και θα βύθιζαν την αυτοκρατορία του

στα Τάρταρα. Τι μεσολάβησε μεταξύ αυτού του σχεδόν χρεοκοπημένου Ντόναλντ Τραμπ και εκείνου που 25 χρόνια αργότερα θα εξελισσόταν σε δημαγωγό που συνέγειρε πλήθη, θα κέρδιζε το χρίσμα του Ρεπουμπλικανικού Κόμματος και το 2016 την αμερικανική προεδρία; «Η τύχη» απαντούσαν οι δημοσιογράφοι Ρας Μπιούντερ και Σούζαν Κρεγκ σε ένα πολυσέλιδο άρθρο τους στους «New York Times» στα μέσα Σεπτεμβρίου και στο βιβλίο με τίτλο «Lucky Loser. How Donald Trump Squandered His Father's Fortune and Created the Illusion of Success» (εκδ. Penguin Press). Η τύχη και ένα ριάλιτι σόου που έκανε πρεμιέρα πριν από 20 χρόνια – το γνωστό σε όλους «The Apprentice».

Για τους Μπιούντερ και Κρεγκ, ο Ντόναλντ Τραμπ γεννήθηκε

τυχερός. Ο πατέρας του, Φρεντ Τραμπ, έγινε πολυεκατομμυριούχος ως εργολάβος οικοδομών, χτίζοντας περί τα 30.000 διαμερίσματα σε γειτονιές μεσαίων και χαμηλών εισοδημάτων της Νέας Υόρκης. Επωφελήθηκε από την πολιτική γενναίων κρατικών επιχορηγήσεων ως τη δεκαετία του '50 εξασφαλίζοντας δάνεια από την Ομοσπονδιακή Αρχή Στέγασης (FHA) και εισπράττοντας τη διαφορά μεταξύ της επιδότησης και των φθηνών υλικών με τα οποία έχτιζε. Κληροδότησε στον γιο του όχι μόνο μια περιουσία μεταξύ 200 και 400 εκατ. δολαρίων, αλλά και ένα ευρύτατο δίκτυο γνωριμιών σε πολιτικό και κοινωνικό επίπεδο που αποτελούσε ικανό δίχτυ ασφαλείας. Παίρνοντας σταδιακά τα ηνία της εταιρείας ως τα μέσα των 70s, ο δυναμι-

Το βιβλίο «Lucky Loser» των Ρας Μπιούντερ και Σούζαν Κρεγκ κυκλοφόρησε στις ΗΠΑ στις 19 Σεπτεμβρίου.

κός τριαντάρης ήταν ο διάδοχος που όφειλε να διαφυλάξει τα κεκτημένα και μεθοδικά να αυξήσει την πατρική επικράτεια. Ο Ντόναλντ όμως δεν διακρινόταν από μεθοδικότητα. Γοητευόταν από την εντυπωσιοθηρία.

Ο ιδανικός «Υποψήφιος»

Όταν τη δεκαετία του '80 ο Ρόναλντ Ρίγκαν διακήρυττε ότι ξημέρωνε στην Αμερική, ο Γκρόντον Γκέκο της «Wall Street» ότι η απληστία ήταν καλή και οι young upper class professionals (θυμάστε τους «γιάπηδες») προβάλλονταν σε περιοδικά, ταινίες, σειρές ως οι δημιουργοί του μέλλοντος, ο Τραμπ βρισκόταν στο στοιχείο του. Αρκούσε η προσωπική του εγγύηση για να δανειστεί 900 εκατ. δολάρια χάρη στα οποία προέβη σε ένα σαφάρι εξαγορών: το Plaza Hotel στη Νέα Υόρκη, η αεροπορική εταιρεία Eastern Lines Air Shuttle, τρία ξενοδοχεία-καζίνο στο Ατλάντικ Σίτι. Ως το καλοκαίρι του 1990 όλες οι επενδύσεις είχαν αποδειχθεί ζημιωγόνες. Άλλες από αυτές πουλήθηκαν, άλλες χρεοκόπησαν. Ο ίδιος απέφυγε το στίγμα της

Ο παραγωγός του «The Apprentice», Μαρκ Μπαρνέτ, και ο Ντόναλντ Τραμπ σε συνέντευξη Τύπου το 2003 για το τότε πολυαναμενόμενο ριάλιτι.

προσωπικής χρεοκοπίας επειδή οι τράπεζες που τον δανειοδότησαν προτίμησαν τελικά να περιμένουν αντί να απατήσουν την άμεση αποπληρωμή. Ορθά, όπως αποδείχθηκε, γιατί, αν και ο ατέρμονος κύκλος της ίδρυσης και της κατάρρευσης ευφάνταστων σχημάτων, καζίνων, ξενοδοχείων, πανεπιστημίων, δανειοληπτικών εταιρειών θα συνεχιζόταν αδιαλείπτως για τα επόμενα δεκαπέντε χρόνια, το 2004 θα ανέτelle το «The Apprentice». Ο τότε 44χρονος Βρετανός Μαρκ Μπαρνέτ λογιζόταν ως ο μάγος των ριάλιτι. Μετά την ανεπανάληπτη επιτυχία του «Survivor», το οποίο κάποια στιγμή είχαν φτάσει να παρακολουθούν έως και 51 εκατομμύρια τηλεθεατές, τα αμερικανικά δίκτυα έριζαν για τις υπηρεσίες του. Η νέα μεγάλη ιδέα κατακυρώθηκε τελικά στο NBC: ένα γκρουπ επίδοξων επιχειρηματιών θα διαγωνίζονταν σε αποστολές εταιρικού χαρακτήρα με έπαθλο τη μαθητεία υπό έναν κορυφαίο businessman. Για την κομβική θέση του μεγιστάνα στο «The Apprentice» πρώτες επιλογές, κατά τους Ρας Μπιούντερ

Η αμοιβή που είχε συμφωνηθεί το 2003 για κάθε επεισόδιο του "The Apprentice" ήταν 50.000 δολάρια. Βλέποντας τις επιδόσεις του πρώτου κύκλου, ο Τραμπ απαίτησε μια εξωφρενική αύξηση: όσα έπαιρναν οι πρωταγωνιστές της σειράς "Τα φιλαράκια". Το NBC αρνήθηκε αсуζητητί. Από τους 14 κύκλους του ριάλιτι μεταξύ 2004-2015 και τις συνδυαστικές χορηγίες, ο Τραμπ αποκόμισε 400 εκατ. δολάρια

FIELD PICUS/REUTERS

και Σούζαν Κρεγκ, ήταν ο πρώην CEO της General Electric, Τζακ Γουέλτς, ο Γουόρεν Μπάφειτ και ο Ρίτσαρντ Μπράνσον. Αποκλείστηκαν ο ένας μετά τον άλλον εξαιτίας έλλειψης χρόνου ή χαρίσματος. Ποιος έμεινε; Ο Ντόναλντ Τραμπ είχε το πλεονέκτημα της αναγνωρισιμότητας: «Θαμώννας των ταμπλόιντ της Νέας Υόρκης, τραβούσε βλέμματα και δεν απέφυγε ποτέ την κάμερα». Ήταν όμως αντιδημοφιλής τόσο στην κοινή γνώμη όσο και στην επιχειρηματική κοινότητα: το 58% του κοινού τον έκρινε αρνητικά· το περιβάλλον της Γουόλ Στριτ τον θεωρούσε ξεφλημένο. Η φήμη του έχρηζε ανακατασκευής.

Η ανακατασκευή αποδείχθηκε ότι έπρεπε να αρχίσει από το πιο εμβληματικό του κειμήλιο – τον πύργο Τραμπ. Το καλοκαίρι του 2003, μια ομάδα της παραγωγής ανέβηκε στον 26ο όροφο για μια επισκόπηση του χώρου, όπου προβλεπόταν αρχικά να γίνουν τα γυρίσματα. «Το πρώτο πράγμα που παρατήρησαν ήταν η βρώμα, μια οσμή μουχλιασμένων χαλιών που τους ακολουθούσε σαν αόρατο νέφος. Επειτα εντόπισαν πλήθος γδαρσιμάτων στα γραφεία του Οργανισμού Τραμπ στο κέντρο του Μανχάταν. [...] Το γραφείο του ίδιου του

● Η είσοδος του Πύργου Τραμπ, εμβληματικής ιδιοκτησίας του πρώην προέδρου των ΗΠΑ στη Νέα Υόρκη.

SHUTTERSTOCK

Τραμπ δεν διακρινόταν από ίχνη εργασίας, δεν υπήρχε οθόνη υπολογιστή ή στοιβές συμβολαίων και αρχιτεκτονικών διαγραμμάτων, μόνο ένας σωρός από άρθρα του Τύπου που αφορούσαν ένα και μόνο θέμα: τον εαυτό του». Αφού το συνεργείο τράπηκε σε άτακτη φυγή, ο Μπαρνέτ συμφώνησε να ενοικιάσει τον άδειο 4ο όροφο του κτιρίου προς 440.000 δολάρια τον χρόνο, να τον ανασχεδιάσει και να τον επιπλώσει κατάλληλα προκειμένου να στεγάσει μια μεγαλοπρεπή αίθουσα συσκέψεων και τα καταλύματα των διαγωνιζομένων.

«Meet the Billionaire»

Η επιδιόρθωση της προσωπικότητας απαίτησε πιο επιδέξιους χειρισμούς. Πρώτα έπρεπε να τροποποιηθεί ο λόγος του Τραμπ. Όπως έγραφε τον περασμένο Μάιο στο «Slate» ο Μπιλ

Προύιτ, ένας από τους τέσσερις βασικούς παραγωγούς των δύο πρώτων κύκλων του «The Apprentice», χρειαζόταν εκτεταμένη κοπποραπτική στο μοντάζ ώστε η ομιλία του να αποκτήσει συνοχή και συντομία. Στην οθόνη όφειλε να παρουσιάζεται «μετρημένος, εμβριθής και βαθύπλουτος», σημειώνουν οι Μπιούτνερ και Κρεγκ, εικόνα που ανέλαβε να φιλοτεχνήσει η εισαγωγή του κάθε επεισοδίου, γνωστή ως «Meet the Billionaire». Με φόντο τη Νέα Υόρκη, το άγαλμα της Ελευθερίας, το καζίνο Trump Taj Mahal, ο οικοδεσπότης αφηγούνταν πτυχές του success story του διαβεβαιώνοντας τους τηλεθεατές: «Είμαι βιρτουόζος της τέχνης της διαπραγμάτευσης και έχω αναγάγει το όνομα Τραμπ σε brand υψηλής ποιότητας». Ο κάτοχος του brand θα επιβεβαίωνε την

επιχειρηματική του οξυδέρκεια κάθε εβδομάδα με την ατάκα-σήμα κατατεθέν «Απολύεσαι!» που σήμαινε την απογοητική απογοήτευση από τους διαγωνιζομένους. Η αξιολόγησή του ήταν απρόβλεπτη: «Απέλυσε το εντελώς λάθος πρόσωπο» λέει στο «Lucky Loser» ο Τζόνθαν Μπράουν, μέλος της παραγωγής. Μη συμμετέχοντας στη διαδικασία των εβδομαδιαίων διεργασιών, χωρίς ρόλο στη στρατηγική του παιχνιδιού, όντας απών από τα γυρίσματα, «είχε απλώς να διαλέξει ένα όνομα». Ο Μπράουν εικάζει ότι η εκάστοτε επιλογή του μπορεί και να ήταν εντελώς τυχαία – το μόνο όνομα που θυμόταν. Εκ των υστέρων τα στιγμιότυπα του απολυμένου μοντάρωνταν κατάλληλα ώστε να δικαιολογούν την έξωσή του. Η ανταπόκριση του κοινού ήταν ενθουσιώδης: 20,7 εκατομμύ-

ρια τηλεθεατές, ο μέσος όρος της πρώτης σεζόν, δεν μπορούν να κάνουν λάθος. Ακόμα πιο ενθουσιώδης θα γινόταν στην πορεία η ψήφηση της αγοράς: ο τηλεοπτικός σταθμός QVC θα πρόσφερε 900.000 δολάρια για τη χορηγία ενός επεισοδίου· η Procter & Gamble 1 εκατ. δολάρια για να σχεδιαστεί ένα άλλο γύρω από μια νέα οδοντόκρεμά της· η General Motors 3,5 εκατ. δολάρια για να λανσάρει ένα νέο spor διθέσιο, το Pontiac Solstice. Ο Τραμπ βρήκε την ευκαιρία να συμβουλευτεί τον υπεύθυνο μάρκετινγκ της εταιρείας ότι θα ήταν καλή ιδέα να δώσουν σε ένα μοντέλο τους το επώνυμό του, αλλά «χωρίς παρεξήγηση, όχι Pontiac, θα πρέπει να είναι Cadillac». Εκείνος προτίμησε να υπεκφυγεί με ένα αστέρο, κίνηση σωστή, μια και η μόνη επικερδής δραστηριό-

Στις καταπράσινες εκτάσεις της σκανδιναβικής χώρας διαβιούν μερικές δεκάδες λύκοι και καφέ αρκούδες διατηρώντας μια εύθραυστη περιβαλλοντική ισορροπία υπό τη διαρκή απειλή του αφανισμού.

ΑΠΟ ΤΗΝ
ΝΤΙΑΝΑ ΚΑΡΤΣΑΓΚΟΥΑΗ

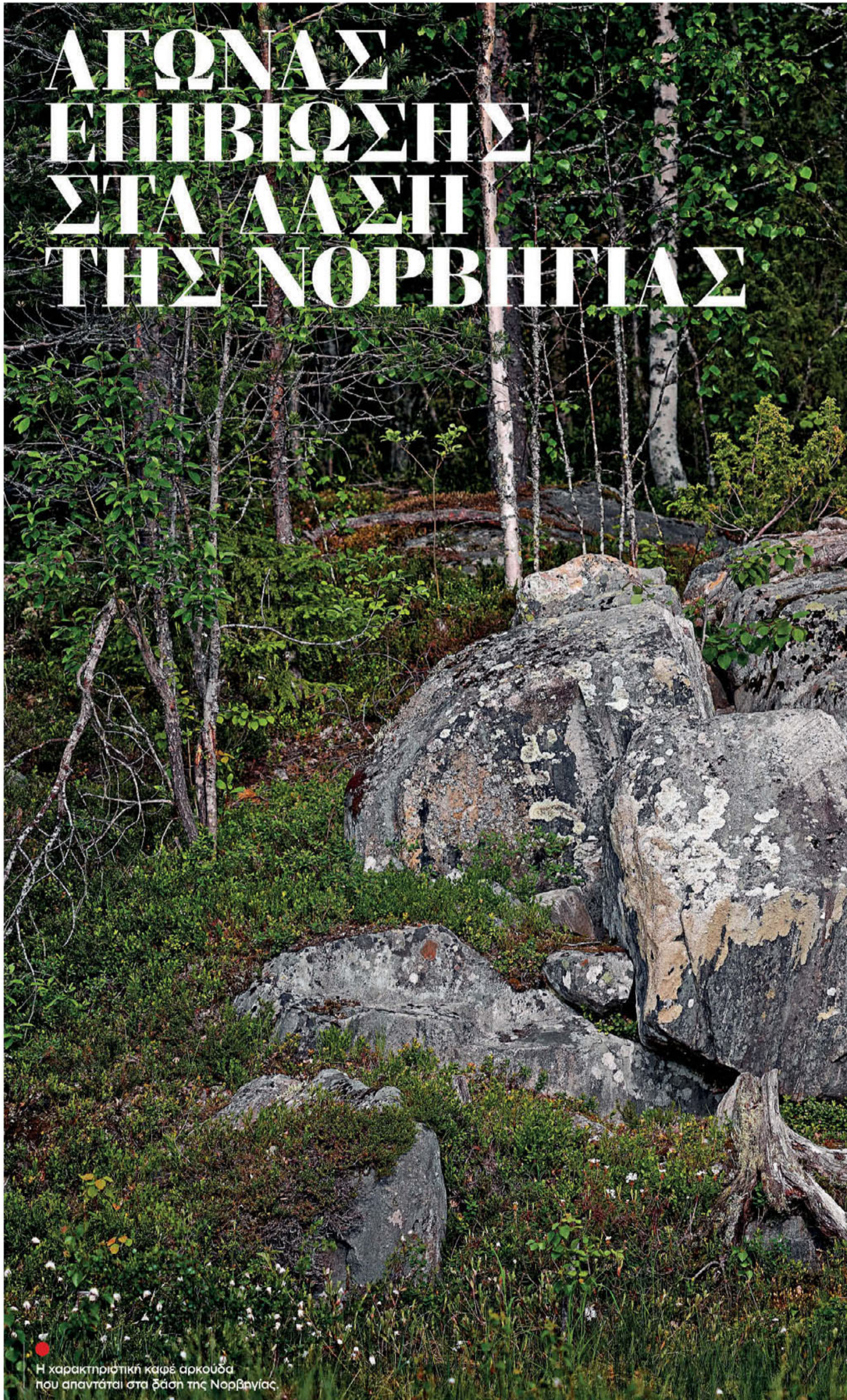
Μπορεί η Νορβηγία να είναι γνωστή κυρίως για τα εντυπωσιακά της φιόρδ, αποτέλεσμα της παγετωνικής διάβρωσης, αλλά δεν είναι μόνο αυτά που την καθιστούν έναν από τους κορυφαίους προορισμούς για όσους αγαπούν τη φύση. Δεν είναι τυχαίο εξάλλου που εκεί αναπτύχθηκε το concept του «friluftsliv», που κυριολεκτικά σημαίνει «ζωή στον ανοιχτό αέρα», δηλαδή στην ύπαιθρο, και χαρακτηρίζει ένα lifestyle απόλυτα συνδεδεμένο με τη φύση και τις outdoor δραστηριότητες. Με περίπου το 39% της επιφάνειας της χώρας να καλύπτεται από δασικές εκτάσεις, αυτό φαντάζει απολύτως φυσιολογικό.

Η μεγαλύτερη συγκέντρωση δασών απαντάται στο ανατολικό και κεντρικό τμήμα της χώρας και περιλαμβάνει κυρίως εκτάσεις που αποτελούνται αποκλειστικά από κωνοφόρα δέντρα, όπως είναι τα πεύκα και τα έλατα, αλλά και κάποιες μεικτές, με τις σημύδες, τις βελανιδιές και τους σφενδάμους να κάνουν έντονη την παρουσία τους. Δεν είναι όμως μόνο οι μόνιμοι κάτοικοι και οι τουρίστες που απολαμβάνουν την ομορφιά και τη γαλήνη που προσφέρουν αυτά τα πυκνά δάση, αλλά κυρίως η άγρια πανίδα τους, αφού τα περισσότερα δεν είναι προσβάσιμα.

Από μεγαλοπρεπή θηλαστικά μέχρι σπάνια πουλιά, η νορβηγική άγρια φύση αποτελεί ένα σημαντικό κομμάτι της οικολογικής ισορροπίας της χώρας. Το μεγαλύτερο θηλαστικό που κατοικεί στα δάση της είναι η εντυπωσιακή άλκη, ένα από τα εμβληματικά ζώα της Σκανδιναβικής Χερσονήσου. Κοντά τους ζουν πανέμορφα ελάφια, κόκκινες αλεπούδες, ο ευρασιατικός μπούφος – το άνοιγμα των φτερών του οποίου μπορεί να ξεπεράσει το ενάμισι μέτρο –, αλλά και ο ακριβοθώρητος λύ-

ΑΓΩΝΑΣ ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ ΣΤΑ ΔΑΣΗ ΤΗΣ ΝΟΡΒΗΓΙΑΣ

Η χαρακτηριστική καφέ αρκούδα που απαντάται στα δάση της Νορβηγίας.

● Η μαμά άλκη με τα μικρά της εμποδίζουν την κίνηση σε δρόμο της βόρειας Νορβηγίας.

γκας, το τρίτο μεγαλύτερο σαρκοβόρο ζώο της Ευρώπης μετά την αρκούδα και τον λύκο, τα οποία επίσης απαντώνται στα νορβηγικά δάση.

Φυσικά, όπως συμβαίνει παντού στον πλανήτη, η κλιματική κρίση και οι αρνητικές περιβαλλοντικές συνέπειες από την ανθρώπινη παρέμβαση, όπως είναι η αποψίλωση των δασών, δεν έχουν αφήσει ανεπηρέαστη τη Νορβηγία. Ένα από τα μεγαλύτερα θύματα αυτής της δραστηριότητας είναι οι λύκοι.

Ο λύκος που δεν γέραςε

Οι λύκοι έχουν βαθιές ρίζες στη σκανδιναβική ιστορία και μυθολογία. Η συνύπαρξή τους με τους ανθρώπους, όμως, στη σύγχρονη εποχή δεν υπήρξε καθόλου ειρηνική. Θεωρώντας ότι αποτελούν απειλή για την κτηνοτροφία και την ασφάλειά τους, οι κάτοικοι τους εξόντωναν σε σημείο που σε κάποιες περιοχές τούς εξαφάνισαν εντελώς.

Η σχέση της Νορβηγίας με το υπερήφανο αυτό ζώο, το τόσο σημαντικό για τη διατήρηση της ισορροπίας του οικοσυστήματος ολόκληρου του πλανήτη, υπήρξε αρκετά δύσκολη. Ως Θηρευτής, ο λύκος ελέγχει τον πληθυσμό των φυτοφάγων ζώων, όπως οι άλκες και τα ελάφια, αποτρέποντας την υπερβόσκηση και την καταστροφή των δασών – γενικά επηρεάζει έμμεσα 20 είδη σπονδυλωτών, από κουκουβάγιες και λύγκες μέχρι κουνάβια και χρυσαετούς. Σε πολλές περιοχές της Νορβηγίας, η παρουσία του έχει συμβάλει στη μείωση των ζημιών που προκαλούνται από τα μεγάλα φυτοφάγα ζώα στα δάση και στις καλλιέργειες, ενώ βοηθά στην ενίσχυση της βιοποικιλότητας. Η ανθρώπινη δραστηριότητα όμως, όπως προαναφέρθηκε, έχει προκαλέσει τη ραγδαία μείωση του πληθυσμού των λύκων στη Νορβηγία ήδη από τη δεκαετία του 1970. Μόνο χάρη στη μετέπειτα θέσπιση από την κυβέρνηση ειδικών

νόμων για την προστασία τους άρχισαν να επανεμφανίζονται μεταναστευτικοί πληθυσμοί από τη Σουηδία.

Τα τελευταία χρόνια, αυτοί οι νόμοι έχουν εξειδικευτεί περαιτέρω, με τη δημιουργία, από το 2004, μιας ειδικής ζώνης προστασίας για τον μικρό εναπομείναντα πληθυσμό τους, που υπολογίζεται πλέον στους 80 με 100 λύκους – κινούμενους σε μεγάλο βαθμό ανάμεσα στη Νορβηγία και στη Σουηδία –, η οποία είναι γνωστή ως «wolf zone» και καλύπτει το 5% της επικράτειας της Νορβηγίας. Ομως, σύμφωνα με πολλές περιβαλλοντικές οργανώσεις και απλούς πολίτες, γίνεται καταστρατήγηση αυτής της προστασίας, αφού λύκοι εξακολουθούν να εξοντώνονται εντός των συγκεκριμένων συνόρων της ζώνης προστασίας. Οι μεγαλύτεροι πολέμιοί τους είναι οι κτηνοτρόφοι, οι οποίοι θεωρούν ότι οι ζημιές που προκαλούνται από τα άγρια αυτά ζώα υπερβαίνουν τα οφέλη από την παρουσία τους. Η όλη κατάσταση έχει οδηγήσει σε πόλεμο με τις περιβαλλοντικές οργανώσεις που ισχυρίζονται ακριβώς το αντίθετο και οι οποίες τα βάζουν κυρίως με την κυβέρνηση της χώρας, η οποία επιτρέπει τη θήρευση των λύκων όταν έχουν αποδειχθεί επικίνδυνοι για την κτηνοτροφία. Κάθε χρόνο οι Αρχές αποφασίζουν εάν θα επιτραπεί το κυνήγι ενός συγκεκριμένου αριθμού, γεγονός που προκαλεί έντονες αντιδράσεις, όπως συνέβη το 2023, στη διάρκεια του οποίου εγκρίθηκε η εξόντωση 51 λύκων – πολύ σημαντικός αριθμός, αν λάβουμε υπ' όψιν ότι ο πληθυσμός τους, με αισιόδοξους υπολογισμούς, δεν ξεπερνά τους 100.

Η «κυνηγημένη» καφέ αρκούδα

Στην ίδια περίπου μοίρα βρίσκεται και ένα άλλο είδος των δασών της Νορβηγίας, οι καφέ αρκούδες. Πολύ λίγες σε πληθυσμό, ζουν κυρίως στα δάση που